



ת"פ 19610/08/21 - מדינת ישראל נגד סארך כרום, ג'אבר כרום, עורווה כרום

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 19610-08-21 מדינת ישראל נ' כרום (עציר) 07 יולי 2022
ואח'

לפני: כבוד השופט אינאס סלאמה

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז חיפה

נגד

הנאשמים:

1. סארך כרום

ע"י ב"כ עוה"ד עאדל פלאח

2. ג'אבר כרום

3. עורווה כרום

2-3 ע"י ב"כ עוה"ד באסל פלאח

גזר דין

(בעניינו של נאשם מס' 1)

1. שלושת הנאשמים שלפניי הורשעו על פי הודאתם בעובדות כתב האישום, בביצוע העבירות אשר יפורטו להלן;

נאשם מס' 1 (להלן: "**נאשם 1**"): עבירות בנשק (נשיאה והובלה של נשק ותחמושת) - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"). ירי באזור מגורים - עבירה לפי סעיף 340א(ב)(1) ו-(2) לחוק. תקיפה בנסיבות מחמירות (בת זוג) - עבירה לפי סעיף 379 + 382(ב)(1) לחוק ואיומים - עבירה לפי סעיף 192 + 29 לחוק.

נאשם מס' 2 (להלן: "**נאשם 2**"): איומים - עבירה לפי סעיף 192 + 29 לחוק והחזקת סכין שלא למטרה כשרה - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק.

נאשם מס' 3 (להלן: "**נאשם 3**"): איומים - עבירה לפי סעיף 192 + 29 לחוק, החזקת סכין שלא למטרה כשרה - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק ושיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק.

כתב האישום

2. על פי עובדות כתב האישום, שעיקרן יפורט להלן, נאשם 1 הוא אביהם של שני הנאשמים האחרים.

עמוד 1



איבתסאם כרום (להלן: "איבתסאם") היא גרושתו של נאשם 1, ואמם של שני הנאשמים האחרים. נאשם 1 הוא בן דודו של תאופיק כרום (להלן: "המתלון"). המתלון הוא אביו של עינאד כרום (להלן: "עינאד"). במועד הרלוונטי לכתב האישום, משפחת הנאשמים ומשפחת המתלון התגוררו בבתי סמוכים בכפר ראמה. מחודש אפריל 2021 ועד למועד הרלוונטי לכתב האישום שררו יחסים מתוחים בין משפחת הנאשמים לבין משפחת המתלון, על רקע חוב כספי של איבתסאם לעינאד (להלן: "הסכסוך הכספי").

3. על רקע הסכסוך הכספי, ביום 25.7.2021 בשעה 22:25 לערך, הגיעו הנאשמים ואיבתסאם אל כניסת בית המתלון. זאת כשנאשם 2 מחזיק מחוץ לביתו שלא למטרה כשרה בחרב גדולה בעלת להב באורך של 50 ס"מ (להלן: "החרב"), וכשנאשם 1 מחזיק ונושא בידו, בלא רשות על פי דין, אקדח חצי אוטומטי בעל מנגנון פעולה מסוג קולט בראונינג (להלן: "האקדח") ובתוכו מחסנית טעונה בכדורים.

4. בכניסת בית המתלון, נאשם 1 תקף את איבתסאם בכך שדחף והכניס אותה בכוח אל הבית, על מנת לברר עם משפחת המתלון האם איבתסאם לוותה כספים מעינאד. הנאשמים ואיבתסאם נכנסו אל הבית, כשבידו של נאשם 1 האקדח ובידו של נאשם 2 החרב, באמצעותם איימו בפגיעה בגופו של המתלון בכוונה להפחידו. הנאשמים ניגשו אל המתלון, צעקו עליו, ובינם לבין המתלון התפתח ויכוח, במהלכו צעק נאשם 1 על המתלון, קילל אותו והורה לו קרוא לבנו עינאד. איבתסאם אשר חששה מנאשם 1, החלה להימלט מהבית, או אז נאשם 1 תקף אותה בכך שמשך בשערותיה, נתן לה מכת אגרוף בכתף ואיים עליה בכך שכיוון לעברה את האקדח. בשלב זה, המתלון נעמד לפני איבתסאם כדי להגן עליה ולמנוע מנאשם 1 לירות בה. איבתסאם ברחה לתוך מטבחון בבית המתלון, והתחבאה שם יחד עם בני משפחת המתלון.

5. במהלך אותו ויכוח, נאשם 1 איים על המתלון בכך שכיוון את האקדח לעברו. המתלון התקשר לנידאל כרום (אחיו של נאשם 1), אשר הגיע והוציא את הנאשמים מבית המתלון. נאשם 1 עמד בכניסה לבית המתלון וירה באמצעות האקדח לפחות ארבעה כדורים באוויר לכיוון הבתים הסמוכים לבית המתלון, שם מתגוררים אחיה של איבתסאם. זאת, בכוונה להפחיד את המתלון ומשפחתו, ובאופן שיש בו לסכן חיי אדם.

6. לאחר הירי, נאשם 3 חזר אל בית המתלון כשהוא מחזיק מחוץ לביתו בסכין גדולה שלא למטרה כשרה (להלן: "הסכין"). נאשם 3 ניגש אל המתלון, איים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו, בכוונה להפחידו, בכך שהניף את הסכין לעברו, והורה למתלון למסור לידי את מכשיר ה-DVR. זאת בכוונה להעלים את המכשיר, למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לעיוות דין.

תסקירי שירות המבחן



7. בהתאם להחלטות מיום 2.12.2021 ומיום 14.12.2021 נערכו תסקירים של שירות המבחן על אודות הנאשמים. בתסקיר מיום 25.1.2022, בעניינו של נאשם 1, עמד שירות המבחן על רקעו האישי והמשפחתי של נאשם זה. בכלל זה צוין, בין היתר, כי נאשם 1 בן 48 שנים, גרוש זה חמש שנים לערך, ואב לשני בנים בגילאי 18 ו- 23 שנים (הם שני הנאשמים האחרים). נאשם 1 בעל 11 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. משך השנים עבד בתחום מכונאות רכב. בהתייחס לגירושיו, צוין נאשם 1, בין היתר, כי גם לאחריו נשמרו יחסים תקינים בינו לבין איבתסאם.

8. בנוגע לעבירות מושא עניינו, התרשם שירות המבחן כי נאשם 1 מתקשה לקחת אחריות על מעשיו וכי הוא טוען שמרבית עובדות כתב האישום אינן נכונות. בשיחה טלפונית שערך שירות המבחן עם איבתסאם, היא ציינה, בין היתר, כי לאחר הגירושין היא ונאשם 1 התגוררו בסמיכות וניהלו יחסים תקינים, המאופיינים בכבוד הדדי. לצד זאת שיתפה כי נאשם 1 נהג ברכושנות. איבתסאם תארה את נאשם 1 כאדם חיוני, ללא דפוסים אלימים, המשמש אב טוב לילדיו. עוד תארה איבתסאם כי נאשם זה מעולם לא הפעיל אלימות כלפיה, גם לא באירוע מושא עניינו, ולתחושתה נעשה לו עוול בהליך המשפטי. יצוין כי שירות המבחן התרשם מהיעדר אותנטיות בדברי איבתסאם, יכול ובשל רצונה לגונן על נאשם 1. עוד יוער כי המעשים והרקע לביצועם אשר צוינו בתסקיר, בהתאם לדבריהם של נאשם 1 ואיבתסאם, שונים מאלו המופיעים בכתב האישום, בהם הודה נאשם 1.

9. שירות המבחן העריך כי ברקע לביצוע העבירות מושא עניינו עומד הצורך של נאשם 1 בשליטה, קושי רב לווסת דחפים, אימפולסיביות, מיומנויות בינאישיות נמוכות, וכן היעדר בשלות רגשית. עוד וכאמור, התרשם שירות המבחן כי נאשם 1 אינו נוטל אחריות על מעשיו, וכי הוא מתקשה לערוך התבוננות בדפוסי התנהגותו ונוטה לעמדה קורבנית ולהשלכתיות כלפי הנפגעים. שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות אלימות ברמת חומרה גבוהה. נוכח רמת סיכון זו, ומחמת היעדר חיבור מצד נאשם 1 להתנהלותו הבעייתית ולחומרת מעשיו, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית שיהא בה להפחית את הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד.

10. בתסקיר מיום 22.2.2022 שנערך בעניינו של נאשם 2, עמד שירות המבחן על רקעו האישי והמשפחתי של נאשם זה. בכלל זה צוין כי נאשם 2 בן 19 שנים, רווק. לדבריו, קודם האירועים מושא עניינו, ולאחר גירושיו הוריו, הוא ואחיו נותרו להתגורר עם אמם בבית המשפחה, והנאשם 1 התגורר ביחידת דיור מעל בית המשפחה. לאחר האירוע, האם עזבה את הבית ומתגוררת בגפה בדירה שכורה בכפר. נאשם 2 סיים 12 שנות לימוד, ובעל תעודת בגרות חלקית.

עוד מצוין בתסקיר, כי בנוגע לעבירות שבעניינו, נאשם 2 התקשה לקבל אחריות מלאה בנוגע למיחוס לו בכתב האישום; ניסה לצמצם ולטשטש מחומרת התנהגותו, והסביר כי פעל בלא מחשבה מעמיקה על תוצאות מעשיו ומתוך תחושת לחץ שחוה באירוע. שירות המבחן התרשם כי התנהגות נאשם 2 מבטאת קשיים ניכרים בעריכת שיקול דעת מווסת ואחראי. עוד העריך שירות המבחן כי בבסיס ביצוע העבירה, דפוסים של חוסר שליטה בדחפים, וכן עמדה המתירה החזקת נשק כחלק מתפיסת עולם



גברית. נאשם 2 ביטא צער על מעשיו, ומסר כי לאחר שנתפס הבין כי מדובר בעבירה חמורה, וכיום הוא מתחרט על מעורבותו.

11. בהערכת גורמי הסיכוי לשיקום אל מול גורמי הסיכון להישנות התנהלות מפרת חוק, עמדו לנגד עיני שירות המבחן פרמטרים המעידים כי קיים סיכון להישנות התנהלות שכזו, ובין היתר, חוסר בהכרה מספקת בקשייו ההתנהגותיים של נאשם 2 אשר באים לידי ביטוי גם בעמדה קורבנית והגנתית. כמו כן, נאשם 2 מתקשה לערוך התבוננות פנימית מעמיקה, ואין הוא יודע להצביע על הצורך בשינוי דפוסי התנהלותו בתחומי החיים השונים.

עוד ציין שירות המבחן, כי נאשם 2 ממוקד בעיקר בנזק שעלול להיגרם לו כתוצאה מהעונש שעתיד להיגזר עליו. שירות המבחן העריך כי הפרוגנוזה לשינוי בעת הזו נמוכה, ולכן אינו רואה בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן אמצעי אשר יביא להפחתת הסיכון להישנות התנהלות עוברת חוק מצד נאשם 2.

12. בתסקיר מיום 22.2.2022 שנערך בעניינו של נאשם 3, עמד שירות המבחן על רקעו האישי והמשפחתי של נאשם זה, אשר בן 24 שנים, רווק. סיים 12 שנות לימוד, ובעל תעודת בגרות חלקית. לאחר סיום לימודיו, החל לעבוד בעבודות מזדמנות.

עוד מפורט בתסקיר, כי נאשם 3 קיבל אחריות חלקית בנוגע למיוחס לו בכתב האישום. שירות המבחן התרשם כי נאשם 3 מפגין גישה קורבנית, קושי להתחבר לבעייתיות שבהתנהלותו, ונטייה להשליך את האחריות על התנהלותם של אביו ושל עינאד. נאשם 3 ביטא תחושת חוסר אונים וחרדה, שהיו ברקע להתנהלותו המתוארת, עת הבין כי אביו ויתר בני המשפחה מתעמתים עם עינאד. מהשיחה עם נאשם 3, התרשם שירות המבחן כי התנהלותו במעשי העבירה מבטאת קושי ניכר בעריכת שיקול דעת אחראי ומווסת. עוד העריך שירות המבחן, כי בבסיס העבירה, דפוסי חוסר שליטה בדחפים, לצד עמדות ותפיסות ערכיות לא בשלות, המאפשרות החזקה של סכין כחלק מתפיסת עולם גברית.

13. בבוא שירות המבחן להעריך את גורמי הסיכוי למול גורמי הסיכון להישנות התנהלות מפרת חוק, עמדו לנגד עיניו פרמטרים המעידים על סיכון להישנות התנהלות זו בעתיד, כמו גם חוסר הכרה מספקת בקשייו ההתנהגותיים של נאשם 3, אשר, בין היתר, באים לידי ביטוי בעמדה קורבנית, והתרשמות כי נאשם זה ממוקד בעיקר בנזק העלול להיגרם לו כתוצאה מהעונש אשר יושת עליו. עקב כך, העריך שירות המבחן כי הפרוגנוזה לשינוי בעת הזו נמוכה, ולא ראה בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן אמצעי אשר יביא להפחתת הסיכון להישנות התנהלות עוברת חוק מצד נאשם 3.

טיעוני הצדדים לעונש



14. בדיון שהתקיים לפניי לשמיעת טיעוני הצדדים לעונש, המאשימה הגישה טיעונים בכתב, ואף השלימה טיעוניה בעל פה. במסגרת טיעוניה עמדה המאשימה על תופעת החזקת נשק בלתי חוקי, ממנה נגזרות עבירות האלימות המבוצעות באמצעות נשק ואשר רבו בשנים האחרונות. על בית המשפט, כך נטען, להילחם בתופעה זו באמצעות ענישה מחמירה. המאשימה טענה אף כי נשיאת נשק ללא היתר מהווה סכנה ממשית שמא הנשק יגיע לידיים לא זהירות דוגמת נאשם 1 אשר בחר לעשות בו שימוש, ובכך יכול היה לגרום לנזק חמור. לטענת המאשימה, הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מעבירת הנשק הוא שלום הציבור וביטחונו, וכן הגנה על חיי אדם. מחמת תקיפת איבתסאם, נפגע גם הערך החברתי של שמירה על בריאותה. הנאשמים כולם פגעו בבטחונם האישי ובשלוות חייהם של המתלונן ובני משפחתו, ונאשם 3 אף פגע בעבודת המשטרה ובאפשרות לערוך משפט צדק.

15. בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המאשימה טענה כי לביצוע העבירה קדם תכנון, לרבות הצטיידות בנשק ובסכינים. העבירות בוצעו על רקע סכסוך כספי, והנאשמים בחרו באופן מודע להגיע אל בית המתלונן. חומרה מיוחדת לפי המאשימה היא, כי האירוע כולו אירע בתוך המשפחה ותוך ניצול של הנאשמים את מעמדם אל מול איבתסאם. עוד נטען כי הנאשמים היו דומיננטיים באירוע, וכי הסכנות הטמונות בשימוש בנשק, וודאי על ידי מי אשר אינו מיומן בכך, הן ברורות. כמו כן, נטען כי הנאשמים בגירים וביכולתם להבין את מעשיהם. בנוסף, המאשימה הפנתה לשורה של פסקי דין שעניינם עבירות בנשק, על מנת לעמוד על מדיניות הענישה הנוהגת.

עוד עמדה המאשימה בגדרי טיעוניה לעונש על כי לנאשם 1 עבר פלילי, כשלחובתו הרשעה משנת 2009 בעבירה של החזקת סכין שלא כדין, בגינה ריצה עונש מאסר. לנאשמים 2 ו-3 אין עבר פלילי. המאשימה הביאה בחשבון לעניין גזירת העונש גם את הודאת הנאשמים במיוחס להם. לצד זאת המאשימה הפנתה לאמור בתסקירים בנוגע לכל אחד מהנאשמים.

16. בשים לב לנתונים אלו, המאשימה עתרה כי בנוגע לנאשם 1 ייקבע מתחם הנע בין 3.5 ל- 5.5 שנות מאסר בפועל, וכי יושת עליו עונש באמצע המתחם. בנוגע לנאשמים 2 ו-3, עתרה המאשימה כי ייקבע מתחם הנע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, וכי עונשם ימוקם במחצית התחתונה של המתחם. בנוסף, עתרה המאשימה כי יושת על הנאשמים כולם מאסר מותנה ארוך ומשמעותי, פיצוי לנפגעי העבירה, וכן קנס כספי.

17. הסנגורים הגישו גם הם טיעונים בכתב בנוגע לעבירות הנשק, ואף השלימו טיעוניהם בעל פה. בגדרי הטיעונים בכתב נטען כי נאשם 1 פעל בלא לחשוב על הדברים לעומקם, מתוך להט והתגרות יתר ומבלי לחשוב על תוצאות המעשים. אולם, כיום הוא מבין את חומרת מעשיו, מתחרט עליהם ומנסה לשקם את חייו ואת תדמיתו. הודאתו מגלמת נטילת אחריות, ואף הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. עוד נטען, כי בעניינו "לא נפגע אדם ולא רכוש...", וכי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברמה בינונית-נמוכה. עוד עתרו הסנגורים שלא למצות את הדין עם נאשם 1, ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד, בנוסף לעונש



מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות ובענישה התואמת את הפסיקה. זאת בשים לב ל"גילו הצעיר של הנאשם", להודאה המוקדמת, לקבלת האחריות ולהבעת החרטה, להבנת חומרת המעשים, לנסיבות ביצוע העבירה, ל"עברו הנקי של הנאשם", לעובדה כי מאסר ממושך בפועל עלול לפגוע קשות בסיכויים להשתקם, ועוד. בטיעוניהם בכתב הפנו הסנגורים לעשרות פסקי דין שעניינם עבירות נשק שונות.

18. בעל פה, נטען מפי הסנגורים, כי למעט העבירה של תקיפה סתם בת זוג, לא ננקטה אלימות במהלך האירוע. לא בוצע שימוש בסכינים. גם בנשק לא בוצע כל שימוש, עד לתום האירוע. רק לאחר שנאשם 1 הוצא מבית המתלונן, בוצע ירי באוויר. מכאן, שמטרת ההגעה אל בית המתלונן לא הייתה לשם פגיעה במי מהנוכחים, אלא כדי לאיים. בהתאם, יש לאבחן את מי מפסקי הדין עליהם המאשימה מבקשת להסתמך, במסגרתם "הגיעו לפגוע באנשים ממש". עוד נטען, כי "עדיין נותר עמום בפנינו מה הוביל אותם (את הנאשמים - א' ס') למעשה עצמו", וכי הדבר פועל לזכותם. הנאשמים 2 ו-3 "הלכו אחרי אביהם", והדבר מהווה נסיבה מקלה.

בנוסף נטען, כי מאז בוצעה העבירה ועד היום חל שינוי ביחסים בין בני המשפחה. נערכה סולחה ואמם של נאשמים 2 ו-3 "חזרה כדי לטפל בשני הילדים". הנאשמים, כך לטענת ההגנה, הם אנשים נורמטיביים. נאשמים 2 ו-3 נטולי עבר פלילי. לנאשם 1 הרשעה אחת שהתיישנה בגין החזקת סכין.

19. בנוגע לנאשם 1, נטען כי הרף התחתון במתחמי הענישה בפסיקה, לרבות זו שהוגשה על ידי המאשימה, הוא 20 עד 24 חודשי מאסר. כעת, יש לבחון האם יש למקם את עונשו של נאשם 1 באמצע המתחם (כעתירת המאשימה) או בתחתית המתחם. בעניין זה הודגש כי בעקבות הירי באוויר לא נפגע מי מהבתים, ולנאשם 1 כלל לא יוחסה עבירה של גרימת נזק בזדון. כמו כן, לנאשמים 2 ו-3 לא יוחסו עבירות נשק, והדבר מעיד על כי במהלך האירוע עצמו הם לא ידעו על קיומו של הנשק, ועל כי לא היה שימוש מאסיבי בנשק. עוד חזרו והדגישו הסנגורים כי נאשם 1 הודה בהזדמנות הראשונה, וכי לראשונה בחייו הוא עצור.

אשר לנאשמים 2 ו-3, נטען כי המאשימה לא תמכה את מתחם העונש לו היא עתרה בפסיקה. בהיות עבירת האיומים ברף הנמוך; בהינתן העובדה שלא נעשה שימוש בסכינים; לאור הגיל הצעיר; היעדר עבר פלילי; העובדה כי היו נתונים משך תקופה ארוכה במעצר בית ללא חלון התאווירות, וכן בהיות נאשם 3 אחד ממפרנסי המשפחה קודם האירוע והפגיעה הכלכלית עקב אי יכולתו לעבוד - נטען כי המתחם צריך לנוע בין מאסר מותנה ועד מספר מועט של חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וכי יש להסתפק בענייננו בהשתת מאסר מותנה.

דבר הנאשמים



20. להלן יובאו דבריהם של הנאשמים; תחילה נאשם 1 שאמר כי "אני מצטער על מה שהיה ומה שעשיתי, אני מבקש שתעזור לי כמה שאפשר. אני פגעתי גם בעצמי, גם במשפחה שלי, גם בילדים, בכולם, זו לא הדרך שלי, אני מצטער על מה שעשיתי, אני מבקש מכבודו שיעזור לי להשתקם ולחזור לחיים שלי".

דבריו של נאשם 2, כפי שנרשמו בפרוטוקול, היו כדלקמן: "אני מבקש מאדוני שיעזור לי אני מאוד מתנצל על מה שהיה. אני מבקש לעזור לי לחזור לחיים נורמטיביים..."

נאשם 3 אמר, כי מאז האירוע "אנחנו במעצר בית מלא, הגענו עד פת לחם ועולמי חרב עליי... לאחר האירוע אמא שלי חזרה הביתה. אני מצטער". עוד תאר נאשם 3 את תקופת מעצר הבית בה היה נתון תחילה, למשך מספר חודשים, בעראבה, וללא אמצעים כלכליים. לבסוף אמר "זו לא דרך החיים שלי אני מצטער. לפני האירוע הייתי אמור להתחיל לימודים ומאז הכל נדחה, חרב עולמי".

דין והכרעה

21. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש שיטל עליו ומידתו.

בעת קביעת מתחם עונש הולם לעבירה שביצע נאשם בפלילים, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לאתר את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. בית המשפט יכול לחרוג ממתחם העונש הן לקולא - משיקולי שיקום, והן לחומרה - משיקולי הגנה על שלום הציבור.

מתחם העונש ההולם

22. הנאשמים שלפניי הודו בביצוע מספר עבירות. לכל אחד מהם יוחסו עבירות שונות. כל העבירות נעברו ברצף, בזה אחר זה. כלל העבירות הן חלק ממסכת עבריינית אחת והן מקיימות ביניהן קשר הדוק. לפיכך, מדובר בענייננו ב"אירוע אחד", ויער כי לא נטען אחרת מפי המאשימה. כזכור, לנאשם 1 יוחסו עבירות נשק לרבות ירי באזור מגורים, תקיפת בת זוג, וכן איומים. לנאשמים 2 ו-3 יוחסו עבירות של החזקת סכין שלא כדין ואיומים. לנאשם 3 יוחסה בנוסף גם עבירה של שיבוש מהלכי משפט. בעת קביעת מתחם העונש ההולם יש לעמוד תחילה על הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות דלעיל על ידי הנאשמים, וכן על מידת הפגיעה בערכים אלו.



23. בעבירות הנשק המיוחסות לנאשם 1 גלומה פגיעה לא מבוטלת בערכים חברתיים ראשונים במעלה, ובראשם שמירה על ערך החיים, וכן הגנה על ביטחון הציבור ושלומם. בנשיאת הנשק ובהובלתו טמונה סכנה ממשית שמא יבוצע בו שימוש העלול לגרום לנזק רב. כך, קל וחומר שעה שבאקדח מחסנית טעונה בכדורים. בגזר דין בפרשה אחרת נזדמן לי לכתוב לא מכבר, בהשאלה מעולם הספרות והמחזות, כי אקדח המופיע במערכה הראשונה, סופו לירות במערכה השלישית. בענייננו לא רחק היום, ובאותה המערכה ממש בה הופיע האקדח, גם נעשה בו שימוש. בכך, מתעצמת הסכנה שמא ייארע נזק לרכוש, או חמור מכך - נזק לגוף עד כדי קיפוח חיים. נכון הדבר, כי הירי בוצע באוויר לכיוון הבתים הסמוכים לבית המתלונן ובמטרה להפחיד את המתלונן ואת בני ביתו, אך ירי בשטח מבונה לכשעצמו יוצר סכנה לסובבים. נקל לשער סיומת אחרת, בגדריה כדור תועה היה גורם לנזק של ממש.

בכל הנוגע לתקיפתה של איבתסאם (דחיפה, משיכה בשיער, אגרוף בכתף) וההתנהלות כלפיה, הרי שמעשים אלו כוונו כלפי מי שהייתה רעייתו של נאשם 1, והיא אם ילדיו (גם לאחר הגירושין כמתואר בתסקיר מפי נאשם 1, נותרו היחסים תקינים). עבירות מעין אלו המבוצעות במארג המשפחתי פנימה יש לראות בחומרה. בהתנהלותו, נאשם 1 פגע בערכים המוגנים של הגנה על הגוף, הביטחון האישי ובתחושת שלווה הנפש של איבתסאם.

24. העבירות המיוחסות לנאשמים 2 ו-3 מצויות במדרג חומרה נמוך יותר, אך גם בהן יש כדי לפגוע בערכים מוגנים של הגנה על הגוף ועל שלווה הנפש. נאשמים אלו היו מצוידים האחד בחרב והאחר בסכין, באמצעותם איימו בפגיעה בגופו של המתלונן על מנת להפחידו. נאשם 3 אף הורה למתלונן למסור לידיו את מכשיר ה-DVR, ובכך עבר עבירה של שיבוש מהלכי משפט אשר יש בה לפגוע בערך המוגן של כיבוד החוק והגנה על סדרי השלטון והמשפט.

25. בית המשפט העליון עמד לא פעם על החומרה הגלומה בעבירות הנשק ועל הצורך בהחמרת הענישה כלפי מי שמבצע עבירות כגון דא. ראו על כך בפסק הדין שניתן לא מכבר בע"פ 1695/22 **מדינת ישראל נ' גנאים**, פסקה 11 (29.3.2022), כי: **"לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה היתרה שיש לעבירות נשק, אשר הפכו זה מכבר למכת מדינה, ושמאיימות באופן ממשי על שלום הציבור ועל ביטחונו..."**, וכן בהמשך אותה פסקה, כי: **"משכך, ניכרת בפסיקה מגמה עקבית של החמרה בענישה הנוהגת כלפי מבצעי עבירות נשק, במטרה לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען..."**.

26. על הצורך במאבק עיקש בעבירות נשק, באמצעות ענישה מרתיעה, מחמירה ומשמעותית, ראו גם דבריו של כב' השופט י'אלרון בע"פ 4439/19 **מדינת ישראל נ' סובח**, פסקאות 16-17 (5.11.2019), שם נאמר:

"השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים



למשטרה (ראו למשל: דו"ח מבקר המדינה התמודדות משטרת ישראל עם החזקת אמצעי לחימה לא חוקיים ואירועי ירי ביישובי החברה הערבית וביישובים מעורבים 28 (2018)).
על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת.

...

בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשק חם ופציעתם של קורבנות שונים עקב כך.

הצורך במדיניות ענישה מחמירה נחוץ במיוחד כאשר השימוש בנשק גורר פגיעה בגוף ובנפש, וכאשר מבצעי העבירות אינם מוסרים את כלי הנשק לידי רשויות החוק - ובכך מוסיפים לפגוע בביטחון הציבור וקיים חשש תמידי לשימוש עברייני חוזר בנשק זה, כמו גם להגעתו של נשק זה לגורמים עויינים ובכללם גורמי טרור.

נמצא אפוא כי בנסיבות דהיום, ראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת, זאת בין היתר על מנת להרתיע עבריינים פוטנציאליים משימוש בו כאמצעי ליישוב סכסוכים".

27. נזכיר גם את ע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (18.7.2019) (להלן: "עניין אזברגה"), שם נקבע כי:

"בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה במיוחד לשלום הציבור וביטחונו הטמונה בנשיאה והחזקה של נשק. הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני הן לפעילות עבריינית. ... לפיכך, קיימת בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהן; וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען. ברירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מאסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי ...".

28. בעניין עבירות אלימות אשר מבוצעות כלפי בני או בנות זוג, הרי שמדובר בתופעה נפסדת המצריכה הטלת ענישה מרתיעה שתתמוך במאבק למיגורה. ראו פסק הדין זה מכבר של בית המשפט העליון ברע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009), כי:

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי 'להוציא' את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח."

29. כאמור לעיל, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט ליתן הדעת למדיניות הענישה



הנוהגת. זו, בכל הנוגע לעבירות הנשק, וכמצוין לעיל, הדגישה את הצורך בהשתתפות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי מבצעי עבירות אלה, תוך שמנעד הענישה רחב. כל אחד מן הצדדים הפנה לשורה ארוכה של פסקי דין הנוגעים לעבירות נשק, אשר יש בהם לטענתו לתמוך בעמדתו.

אפנה להלן לסקירה המבטאת את מדיניות הענישה הנוהגת, ממנה יש להקיש לענייננו, ואשר בין היתר על יסודה, ייקבע מתחם העונש ההולם במקרה דנן. בסקירה זו אכלול התייחסות לחלק מפסקי הדין אליהם הפנו באי כוח הצדדים.

30. בכל הנוגע לעבירות הנשק, אפנה לפסקי הדין הבאים:

ע"פ 6068/21 **מדינת ישראל נ' פקיה** (19.12.2021) - המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירות שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן - נשיאת נשק וירי מנשק חם במקום מגורים. על פי המתואר, המשיב הגיע למקום במחנה פליטים שועפאט, הסמוך לאולם אירועים בו התקיימה חתונה אותה העת. לאחר ששוחח עם שניים אחרים שהחזיקו בנשקים, הוא הוציא נשק, טען אותו וירה מספר כדורים באוויר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 14 לבין 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על המשיב 14 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון החמיר בעונשו של המשיב נוכח חומרת העבירות בהן הורשע ובכך שלא פעל להסגרת הנשק לידי המשטרה, ובהינתן עברו הפלילי המכביד, והעמיד את עונש המאסר בפועל על 25 חודשים.

ע"פ 4290/21 **זרבאילוב נ' מדינת ישראל** (6.12.2021) - המערער נשא והוביל ברכבו, בתא המטען, שני אקדחים שכל אחד מהם טעון במחסנית אשר בתוכה 5 כדורים. על המערער נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה. ערעורו נדחה על ידי בית המשפט העליון. יוער כי בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 16 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ע"פ 545/20 **פלויני נ' מדינת ישראל** (3.5.2021) - המערער נהג ברכב כשהוא מוביל ומחזיק אקדח חצי אוטומטי מסוג חילוואן קוטר 9 מ"מ, טעון במחסנית ריקה תואמת, וכן מוביל, נושא ומחזיק 50 כדורים בקוטר 9 מ"מ. המערער הורשע בבית המשפט המחוזי על פי הודאתו, בעבירות נשק (במעמד הכרעת הדין, הוסכם שהאקדח לא היה תקין וכי לא ניתן היה לבצע בו ירי במועד תפיסתו). בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

ע"פ 5330/20 **ענבתאוי נ' מדינת ישראל** (22.11.2020) - התקבל ערעור המדינה הן בנוגע למתחם העונש שנקבע והן בנוגע לגזר הדין בהקשר עם עבירות נשק בנוגע לשני מעורבים אשר הורשעו בעבירה של החזקה, נשיאה והובלה של נשק (אקדח). נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 10 עד 36 חודשי מאסר בפועל למעורב הראשון. בעוד שלמעורב השני, אשר יזם את עסקת הנשק ומי שהנשק היה מיועד לשימוש, נקבע מתחם עונש



הולם אשר נע בין 14 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. על כל אחד מהמעורבים הושת העונש ברף התחתון של המתחם, וזאת בשים לב לכלל כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין.

ע"פ 1509/20 **מדינת ישראל נ' נבארי** (2.7.2020) - המשיב הורשע על יסוד הודאתו, בנשיאה ובהובלת נשק, וכן בירי מנשק חם באזור מגורים. על פי המתואר, המשיב נהג ברכב בשעת לילה בעיר לוד, כשברשותו תת מקלע מאולתר מסוג קרלו, אשר היה דרוך ובו מחסנית טעונה בכדורים. המשיב ירה שני כדורים באזור מגורים ועזב את המקום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 20 לבין 50 חודשי מאסר בפועל, והשית על המשיב 27 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון החמיר את עונש המאסר בפועל של המשיב, והעמידו על 36 חודשים.

עניין **אזברגה** - המערער הורשע בעבירה של נשיאת נשק (אקדח קליבר 9 מ"מ, יחד עם מחסנית תואמת) ודינו נגזר ל- 16 חודשי מאסר בפועל יחד עם מאסרים על תנאי. מתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי נע בין 12 ל- 40 חודשי מאסר בפועל. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' בסל** (8.3.2017) - בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש שהושת על המשיב שהורשע בעבירה של החזקת ונשיאת נשק (תת מקלע מאולתר ומחסנית) באופן שהעונש יעמוד על 18 חודשי מאסר בפועל, חלף 12 חודשי מאסר בפועל שנגזרו עליו. באותו עניין נקבע בבית המשפט המחוזי מתחם עונש הולם שנע בין 9 חודשי מאסר בפועל ועד 3 שנות מאסר בפועל.

ע"פ 3877/16 **ג'באלי נ' מדינת ישראל** (17.11.2016) - נדחה ערעור על חומרת העונש שהוטל על המערער בגין נשיאת נשק (אקדח מסוג "גלוק" טעון במחסנית שהכילה 14 כדורים). בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער עונש של 34 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. יוער כי המערער נשא עמו ברכב את האקדח כשהוא נוסע למקום מפגש אשר נועד ליישוב סכסוך בין אחרים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 45561-07-21 **מדינת ישראל נ' טחומר** (17.3.2022) - הנאשמים הורשעו לאחר הודאתם במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות נשק (נשיאה והובלה) - הנאשם 1; סיוע לעבירות נשק (נשיאה והובלה) - הנאשם 2, וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - שני הנאשמים (דובר באקדח חצי אוטומט D.D.G ומחסנית ריקה המתאימה לאקדח). בגזר הדין של הח"מ ובכל הנוגע לנאשם 1, נקבע מתחם הנע בין 14 ל- 38 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, ובכל הנוגע לנאשם 2, נקבע מתחם הנע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. לבסוף, נגזרו על הנאשם 1 עונש מאסר בפועל של 22 חודשים לצד עונשים נלווים, ועל הנאשם 2 נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 4005-07-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (17.1.2022) - הנאשם נהג ברכב כשהוא



מחזיק, נושא ומוביל אקדח מסוג FN עם מחסנית תואמת ברכב, וכן רובה ציד. עוד החזיק הנאשם סכין. בגזר הדין של הח"מ נקבע מתחם הנע בין 14 ל- 38 חודשי מאסר, ונגזרו על הנאשם 17 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 9396-03-21 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (5.10.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות נשק (הובלה) - אקדח מסוג "ברטה" בקוטר 9 מ"מ, בתוכו מחסנית תואמת ובה 8 כדורים בקוטר 9 מ"מ, וכדור נוסף טעון בקנה האקדח. בגזר הדין של הח"מ, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, ונגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל של 13 חודשים, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי באר שבע) 56739-09-20 **מדינת ישראל נ' גדיפי** (6.5.2021) - הנאשם הורשע בעבירות נשק לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק (החזיק מזוודה ובה אקדח 9 מ"מ חצי אוטומטי, 3 מחסניות, וקופסה ובה 37 כדורי תחמושת), וכן בעבירה של שיבוש מהלכי משפט. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי.

ת"פ (מחוזי באר שבע) 50986-12-16 **מדינת ישראל נ' אבו עליון** (9.11.2017) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות הבאות: קשירת קשר לפשע, הובלה ונשיאת נשק, ירי באזור מגורים, וכן איומים. על פי המתואר, הנאשם ואחרים החליטו להתגרות במתלוננים (בשל סכסוך בין המשפחות), הגיעו ברכב והחלו לנסוע במהירות הלך ושוב בכביש הסמוך לבתי המתלוננים. בהמשך, הם קשרו קשר לחזור במטרה לאיים על המתלוננים באמצעות נשק שהיה ברשותם ללא רישיון כדין. כשחזרו אל המקום, הנאשם הוציא את פלג גופו העליון מחלון גג הרכב וירה מספר קליעים באוויר. נקבע מתחם הנע בין 15 לבין 42 חודשי מאסר בפועל, ונגזרו על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה.

ת"פ (מחוזי חיפה) 13785-04-15 **מדינת ישראל נ' חסארמה** (6.4.2016) - הנאשם הורשע בעבירות נשק לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא לחוק, וכן בעבירה של יריות באזור מגורים. לאחר שדוד הנאשם נורה למוות, הגיע הנאשם באותו היום לבית המנוח, כשהוא נושא אקדח חצי אוטומטי FN 9 מ"מ טעון בכדורים, ובחצר הבית ירה באקדח באוויר לפחות 11 כדורים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 10 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי.

31. בכל הנוגע להתנהלות נאשם 1 כלפי איבתסאם מצאתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

רע"פ 2278/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.4.2021) - המבקש הורשע בבית משפט השלום על פי הודאתו בארבעה אישומים שונים, בעבירות אלו: תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית, וכן שתי עבירות של תקיפת בת זוג. בית משפט השלום גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים, לאחר ששקל בין היתר את חוסר שיתוף הפעולה של המבקש עם



שירות המבחן וסירובו להשתלב בשיקום. ערעור לבית המשפט המחוזי, ובקשת רשות הערעור אל בית המשפט העליון - נדחו.

רע"פ 5431/15 פלוני נ' מדינת ישראל (24.8.2015) - המבקש הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של תקיפת סתם בת זוג בנסיבות מחמירות; הפרת הוראה חוקית, וכן שתי עבירות של איומים. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין חודש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, אך חרג ממתחם זה מטעמי שיקום והשית על המבקש 6 חודשי מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים. בית משפט השלום דחה את הבקשה להימנע מהרשעתו. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה. כך גם נדחתה בקשת רשות הערעור שהוגשה אל בית המשפט העליון.

32. בכל הנוגע לעבירות החזקת הסכין שלא כדין ואיומים, מצאתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

רע"פ 5998/09 שמאיב נ' מדינת ישראל (1.11.2009) - המבקש הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של איומים והחזקת סכין שלא למטרה כשרה. על פי המתואר, המבקש הגיע לחנות מכולת השייכת למתלונן, איים עליו באמצעות סכין כי ירצח אותו וגרם נזק למוצרים בחנות. בית משפט השלום השית על המבקש עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש, באופן שהמאסר בפועל הועמד על 8 חודשים. בקשת רשות הערעור נדחתה.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 1307-05-16 אבו טיר נ' מדינת ישראל (17.8.2016) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות של החזקת סכין שלא למטרה כשרה ואיומים. המערער הגיע אל בית מכר וביקש הימנו להתלוות אליו לסמטה סמוכה. בדרכם לסמטה, המערער שלף סכין והניפה לכיוון המכר אשר הכה בידו של המערער והפיל את הסכין. נקבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין שנה וחצי של מאסר בפועל, ועל המערער נגזר עונש בן 7 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה. הערעור נדחה.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 31479-06-15 דוד נ' מדינת ישראל (15.11.2015) - המערער אשר הודה בעובדות כתב אישום מתוקן, הורשע בביצוע עבירות של תקיפה סתם, החזקת סכין, וכן איומים. על פי המתואר, המערער ניגש אל מתנדב במשטרת ישראל, גידף והכה אותו במכת אגרופ בחזה. בהמשך, שלף חפץ חד מכיס מכנסיו והתקרב אל המתנדב תוך שהוא מאיים עליו. כשמתנדב נוסף ניסה לחצוץ בין השניים, המערער איים עליו, ובהמשך הצמיד את החפץ החד לגרונו של המתנדב השני. נקבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין שנת מאסר בפועל, ועל המערער נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור באופן חלקי לאור מצבו הרפואי של המערער, כך שעונש המאסר בפועל הועמד על חודשיים וחצי.



משתמה סקירת הפסיקה הנוהגת, נעבור אפוא לבחון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

33. על מנת לעמוד על **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, אזכיר בקצרה את עיקרי האירוע. הנאשמים הגיעו אל בית המתלון, על רקע הסכסוך הכספי. זאת כשנאשם 1 נושא בידו, היינו באופן גלוי, אקדח ובתוכו מחסנית טעונה בכדורים, וכשנאשם 2 מחזיק בחרב גדולה. בהגיעם אל בית המתלון, נאשם 1 תקף את איבתסאם, עת דחף אותה והכניס אותה בכח אל הבית. בהמשך, משהחלה איבתסאם להימלט מן הבית, נאשם 1 משך בשערותיה, הכה אותה במכת אגרוף בכתפה, ואף איים עליה באמצעות האקדח. כלפי המתלון, הנאשמים איימו בפגיעה בגופו באמצעות האקדח שבידו של נאשם 1 והחרב שבידו של נאשם 2. בהמשך, נאשם 1 כיוון את האקדח לעבר המתלון. לאחר שהנאשמים הוצאו מבית המתלון, נאשם 1 עמד בכניסה לבית וירה מספר כדורים באוויר לכיוון הבתים הסמוכים, שם מתגוררים אחיה של איבתסאם. לבסוף, נאשם 3 חזר אל הבית ובהניפו סכין אל עבר המתלון, הורה לו למסור לידיו את מכשיר ה-DVR.

34. מדובר בשורה של מעשים חמורים אשר פוטנציאל הנזק הטמון בהם הוא רב עד מאוד. נשיאת אקדח מוכן לפעולה מהווה כשלעצמה סכנה, וודאי בעת נשיאתו ביד בהגיע הנאשמים לבית אשר עם יושביו קיים סכסוך. אף אם נאשם 1 לא התכוון לעשות שימוש באקדח כדי לגרום לנזק גוף, וכנראה כך היה, שכן הנאשם לא ירה באקדח בתוך בית המתלון או בעודו מכוון את האקדח לעבר מאן דהוא, הרי שעצם קיומו של אקדח בזירת אירוע כה נפיצה ואיומים באמצעותו, מהווים סכנה שמא יארע נזק מסוג זה בעת שימוש באקדח על ידי הנאשם או על ידי אחר בזירה היה והאירוע יסלים. יכול אף שלא במתכוון עת מי מהנוכחים ינסה להשתלט על האקדח. אם לא די בכך, הרי שעל מנת להפחיד את המתלון, נאשם 1 ביצע ירי באוויר בכניסה לבית המתלון. אלא מאי? ירי באזור מגורים טומן בחובו, באופן אינהרנטי, סכנה מוגברת. קל וחומר כאשר הדבר נעשה, כבענייננו, לכיוון בתים.

בצד זאת, ואף כי מידת הסיכון לגרימת נזק היא רבה, הרי שבסופו של דבר פוטנציאל הנזק לא התממש. כתב האישום אינו כולל כל פירוט על כי ארע נזק, ולו הקטן ביותר, לרכוש או לגוף כתוצאה מהירי. אף תקיפתו של נאשם 1 את איבתסאם, והגם שעוצמת האלימות שהופעלה כלפיה הייתה לא מבוטלת, לא הותירה בה נזק גוף של ממש. גם נתון זה יש להביא בחשבון בעת קביעת המתחם.

35. נאשמים 2 ו-3 נטלו אף הם חלק פעיל באיומים, אם כי חומרת מעשיהם פחותה לאין ערוך ממעשיו של אביהם, הוא נאשם 1. האיומים של נאשמים 2 ו-3 בוצעו באמצעות חרב וסכין, וגם אמצעים אלו יכולים להפוך קטלניים היה והאירוע יסלים, בין אם ייערך בהם שימוש על ידי הנאשמים במכוון, בין אם בשעה שינסו להוציא מידיהם את החרב והסכין, או בכל דרך אפשרית אחרת. נאשם 3 אף ביקש להעלים את סרטוני הוידאו שנשמרו במכשיר ה-DVR. גם בעניינם של נאשמים 2 ו-3 יש להביא בחשבון כי פוטנציאל הפגיעה בגוף לא התממש בסופו של דבר.

36. על רקע נסיבות ביצוע מעשי העבירה, הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, כמו גם מדיניות



הענישה הנהוגה, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של נאשם 1 נמצא בטווח שבין 24 לבין 50 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. מתחם העונש ההולם את מעשיהם של נאשמים 2 ו-3 נע בין מספר מצומצם של חודשי מאסר בפועל, אשר, במקרים המתאימים, אפשר וירוצו בעבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות.

37. בנסיבות המקרה דנן, לא מצאתי כי מתקיימים שיקולים אשר יצדיקו לסטות מן המתחמים שזה עתה נקבעו, לחומרה או לקולא. שיקול ההגנה על שלום הציבור, הגם שמתקיים מעצם הערכים המוגנים שנפגעו, אינו מצדיק חריגה מהמתחם. שיקול השיקום, בשים לב לנסיבות ולאמור בתסקירים, אינו מתקיים ואינו מצדיק אף הוא סטייה מהמתחם.

38. בנקודה זו, בשים לב למתחם שנקבע לגבי נאשמים 2 ו-3 ועל מנת שתונח לפניי התמונה המלאה בטרם יגזר דינם, ומבלי שיהיה בדבר משום קביעת מסמרות או התחייבות באשר לעונש המתאים לכל אחד מנאשמים אלה בתוך מתחם העונש ההולם שנקבע, מצאתי להפסיק כאן את מלאכת גזירת דינם ולהורות על הגשת חוות דעת של הממונה על עבודות שירות אודותיהם. עם קבלת חוות דעת הממונה, ומבלי שתהיה בכך כל התחייבות באשר לעונש שיוטל על כל אחד מהם, ומבלי שיהיה בכך משום יצירת צפייה או הסתמכות של מי מנאשמים אלה, תושלם מלאכת גזירת הדין על ידי קביעת העונש המתאים לנאשמים 2 ו-3 בתוך המתחם דלעיל.

אי לכך, לא אסיים לגזור דינם של נאשמים אלה כעת והמשך הדיון בעניינם יידחה למועד קרוב לצורך הגשת חוות דעת הממונה והשלמת המלאכה. בגזר דיני היום, יגזר אפוא דינו של נאשם 1 בלבד.

39. אשר לנאשם 1, אפנה להלן לקבוע את העונש המתאים לו בגבולות מתחם העונש ההולם. בכגון דא, יש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40א לחוק.

העונש המתאים לנאשם 1

40. משקל נכבד יש ליתן בהקשר זה להודאתו של נאשם 1 בעובדות כתב האישום, אף בלא שזה תוקן. הודאת הנאשם ניתנה בשלביו המוקדמים של ניהול ההליך, עוד טרם החל שלב שמיעת הראיות, והיא הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, ובהעדת שורה של עדים, לרבות איבתסאם והמתלונן. אני ער לאמור בתסקיר בעניינו של נאשם 1, כי הלה טען שמרבית עובדות כתב האישום אינן נכונות, וכי מסר הוא באזני שירות המבחן נסיבות אחרות לביצוע העבירות אשר שונות מן האמור בכתב האישום. אולם, בפתח הדיון האחרון שהתקיים לפניי, בישיבה אשר נקבעה לשמיעת הטענות לעונש, הבהיר נאשם 1 כי הוא לא חוזר בו מן ההודאה שנתן, וכי "הייתה אי הבנה שם".

עוד יש להביא בחשבון את הבעת החרטה מצדו של נאשם זה (הגם שבתסקיר צוין כי הוא מתקשה



לקחת אחריות על מעשיו), ואת הבנתו כי פגע גם במשפחתו ובילדיו. בכלל זה יש ליתן הדעת להשפעה האפשרית של עונש המאסר אשר ייגזר על נאשם 1 גם על בני משפחתו, לרבות בפן הכלכלי, ובמיוחד על בניו (הנאשמים 2 ו-3). בנוסף אציין כי אני ער לטענת הסנגורים בדבר סולחה שנערכה, בעטיה איבתסאם חזרה להתגורר יחד עם בניה, אך לא הובאה לפניי כל ראיה לתמוך בטענה זו.

יש להביא בחשבון גם את עברו הפלילי של נאשם 1, אשר אינו מכביד. גיליון הרשעותיו הקודמות (טמ/2) מלמד על כי בעברו הרשעה אחת משנת 2009. מדובר בפסק דין של בית משפט השלום בטבריה, בגין ביצוע עבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין. על הנאשם נגזר עונש מאסר בפועל בן חודשיים, לריצוי בעבודות שירות.

41. על יסוד כל אלו, בשקלול הנתונים דלעיל אשר ברובם יש לפעול לקולא, סבורני כי יש למקם את עונש מאסרו בפועל של נאשם 1 בחלק התחתון של המתחם, בצד ענישה משמעותית צופה פני עתיד, פיצוי וקנס. ענישה משולבת זו יהא בה להגשים את עיקרון ההלימה, והיא אף תביא להרתעתם של העבריינים הפוטנציאליים, לבל יעברו עבירות בנשק, כמו גם להרתעתו של נאשם 1. בכך, כולי תקווה כי יפחת הסיכון עליו עמד שירות המבחן בתסקיר להישנות עבירות אלימות מצד נאשם 1, תוך שיתאפשר לו לשוב, לאחר ריצוי תקופת מאסר ממושכת בת חודשים רבים, אל דרך הישר.

סוף דבר

42. על כן, אני גוזר על נאשם 1 את העונשים הבאים:

- עשרים ושבעה (27) חודשי מאסר בפועל, אשר יימנו החל ממעצרו ביום 27.7.2021.
- שניים עשר (12) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק או אלימות מסוג פשע.
- שמונה (8) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק או אלימות מסוג עוון, לרבות עבירה של תקיפת בת זוג או עבירת איומים.
- פיצוי בסך של 2,000 ₪ למתלונן ופיצוי בסך של 2,000 ₪ לאיבתסאם, אשר ישולמו תוך 120 ימים מהיום.



- קנס בסך של 2,000 ₪, אשר ישולם תוך 120 ימים מהיום.

אשר לאופן תשלום הפיצוי והקנס שנפסקו לחובת נאשם 1, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים שנקבעו לעיל. ניתן יהיה לשלם את הפיצוי והקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

• **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.**

• **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, א' תמוז תשפ"ב, 30 יוני 2022, בהעדר הצדדים.